

ת"פ 63418/06/22 - מדינת ישראל נגד ולדימיר רזילוב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 63418-06-22 מדינת ישראל נ' רזילוב(עציר)

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
ולדימיר רזילוב	הנאשם

גזר דין

הנאשם, הורשע, לאחר הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן (במ/1) ובביצוע עבירות של דרישת נכס בכוח בניגוד לסעיף 404 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, (להלן: "**חוק העונשין**"), ועבירת גניבה בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 25.6.22 סמוך לשעה 11:50, ישב מר לב סחנוביץ' יליד 1950 (להלן: "**המתלון**") על ספסל בתחנת אוטובוס, ברח' החלוץ 65 בחיפה, והמתין לאוטובוס (להלן: "**המקום**").

הנאשם הגיע למקום וביקש מהמתלון 50 ₪, אך האחרון אמר לנאשם כי אין ברשותו כסף. הנאשם התקרב אל המתלון והחל לגעת בכיסו מכנסיו מבלי שהמתלון נתן את הסכמתו לכך. משהבחין הנאשם כי המתלון מחזיק דבר מה בכיס מכנסיו הימני שאל הנאשם במה הוא מחזיק. המתלון השיב לו כי מדובר בטלפון הנייד שלו (להלן: "**הטלפון הנייד**") והניח את ידו על הכיס על מנת למנוע מהנאשם לקחת אותו.

הנאשם תפס בידו של המתלון, תוך שהמתלון המשיך לאחוז בכיס, ומשך את ידו עד שהמתלון נעמד על רגליו. הנאשם ניסה לשחרר את אחיזת המתלון מהכיס על ידי משיכת ידו של המתלון על מנת לקחת את הטלפון הנייד מכיסו, ומשלא הצליח ולאחר שהוזרז על ידי אזרחית שנכחה בתחנה כי תזמין משטרה, עזב הנאשם את המקום.

כעבור מספר דקות, חזר הנאשם למקום, משך את ידו של המתלון ודחף אותו מהתחנה לכיוון דוכן מפעל הפיס, שנמצא בסמוך. בשלב זה אזרח שנכח במקום ניסה להרחיק את הנאשם מהמתלון ללא הצלחה. בהמשך, תוך כדי שהנאשם מושך במתלון, הפילו ארצה, ובעוד המתלון שרוע על הרצפה נטל הנאשם את הטלפון הנייד מתוך כיסו של המתלון וברח מהמקום.

לאחר מספר דקות, הגיע אוטובוס לתחנה והמתלון עלה עליו. הנאשם חזר למקום ועלה על האוטובוס מכניסתו

האחורית, ניגש למתלונן ודרש ממנו את הקוד לטלפון הנייד. המתלונן פנה לעזרת נהג האוטובוס, ובעקבות כך ירד הנאשם מהאוטובוס וברח מהמקום.

לאחר מספר דקות, בקיוסק ברח' יל"ג 33 (להלן: "**הקיוסק**") ניגש הנאשם לאדם ששהה בקיוסק וניסה למכור לו את הטלפון ללא הצלחה.

סמוך לשעה 12:30 נעצר הנאשם על ידי שוטרים כשהטלפון הנייד באמתחתו.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי של הנאשם לפיו לחובת הנאשם 11 הרשעות קודמות (טע/1).

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טען בטיעונו בעל פה ובכתב (טע/2), כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם שלמות הגוף בטחונו, הגנה על חופש הפעולה והזכות לקניין.

ב"כ המאשימה טען כי חומרה יתירה יש לראות בכך שהנאשם ביצע את המעשים כלפי אדם מבוגר, כבן 72, ללא התגרות מוקדמת מצדו. עוד נטען, כי חרף ניסיונות אזרחים לגרום לנאשם לחדול ממעשיו, הנאשם המשיך במעשיו עד שהצליח לגנוב את הטלפון הנייד.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. יחד עם זאת ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בה נקבעו בגין עבירות דומות מתחמים נמוכים מהמתחם לו עתר.

לאור עברו הפלילי של הנאשם, הכולל 11 הרשעות קודמות לרבות עבירות אלימות, רכוש וסמים, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם שהוצע על ידו כך שיוטל עליו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות.

טיעוני הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו ברף הנמוך, והגם שהנאשם הפעיל כוח כלפי המתלונן בשתי הזדמנויות, מדובר בהפעלת כוח בעוצמה נמוכה, מבלי שנגרמו למתלונן חבלות.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש בתוך המתחם, נטען, כי הנאשם עלה לארץ בשנת 1993 כשהוא בן 19 בלבד, התמכר לסמים, הסתבך בביצוע עבירות פליליות וריצה בעבר מאסרים בפועל. יחד עם זאת, נטען, כי מזה 8 שנים הנאשם צבר הרשעה אחת בלבד בעבירות סמים.

עוד נטען כי יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כי מדובר בדר רחוב, אשר מכור לסמים.

עוד נטען, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, חסך את עדות המתלונן, והביע חרטה על מעשיו.

לאור האמור, טען ב"כ הנאשם כי יש להשית על הנאשם עונש אשר קרוב לגבול התחתון של המתחם שהוצע על ידו.

ב"כ הנאשם ביקש לא להשית על הנאשם תשלום פיצוי לטובת מתלונן, משהטלפון הנייד הוחזר לו.

דברי הנאשם:

הנאשם התנצל על מעשיו, ציין כי כיום מצבו מאוזן וכי הוא מטופל בתחליף סם.

דין והכרעה:

הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירות של דרישת נכס בכוח וגניבה, שבוצעו באותו מועד ברצף זמן אחד, כלפי אותו מתלונן. משכך, העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד בהתאם למבחן "הקשר ההדוק", ולכן אקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות.

מתחם העונש ההולם:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם זכותו של אדם לשמירה על רכושו, פרטיותו ובטחונו, שעה שהוא נמצא ברחוב או בכל שטח ציבורי אחר.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות:

התכנון שקדם לביצוע העבירות: מעובדות כתב האישום עולה כי לא קדם תכנון מדוקדק לביצוע העבירות וכי מדובר בניצול הזדמנות מצדו של הנאשם. עם זאת, מדובר באירוע מתמשך בו הנאשם חזר אל המתלונן מספר פעמים על מנת לדרוש בכוח את המכשיר הסלולארי שלו, לא נרתע מהתערבות אזרחים שנכחו במקום, ואף עלה אחרי המתלונן לאוטובוס על מנת לקבל ממנו קוד סודי של המכשיר, אותו גנב.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות והסיבות שהביאו את הנאשם לבצען: הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירות והוא ביצע אותן כלפי אדם מבוגר, אשר היה נראה לו כטרף קל לביצוע הגניבה.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות: אומנם לא נגרמו חבלות למתלונן כתוצאה מהאירוע, ניתן רק לשער את תחושת

הפחד שאחזה בו בעת האירוע המתמשך.

הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות: הנאשם תקף את המתלונן, אדם מבוגר, הפיל אותו על הרצפה וגנב ממנו את הטלפון הנייד שלו, כתוצאה מאירוע מסוג זה היו עלולים להיגרם למתלונן חבלות גופניות, ורק בנס לא נגרם לו נזק פיזי.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים. הגם שלא נגרמו חבלות למתלונן כתוצאה מהאירוע והרכוש הגנוב הושב לו, בשים לב להימשכות האירוע והאלימות שהופעלה כלפי אדם מבוגר, הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· בע"פ 7353/18 **רון חדד נ' מדינת ישראל** (1.4.19) המערער הורשע בעבירה של דרישת נכס באיומים. המערער הלך אחרי המתלוננת ברחוב, במטרה לגנוב את הטלפון בו החזיקה, ומשהתקרב אליה החל לרוץ לכיוונה. כשנפגשו, הושיט המערער את ידו לעבר המתלוננת כדי לקחת את הטלפון אך המתלוננת התנגדה. המערער אחז במתלוננת בשתי ידיו וניער אותה בחוזקה, כדי לקחת ממנה את הטלפון. משהבינה המתלוננת כי המערער מעוניין בטלפון, השליכה אותו על הרצפה והמערער לקח את המכשיר. **בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 לבין 28 חודשי מאסר בפועל.** נוכח שיקולי השיקום, בית משפט המחוזי חרג לקולא ממתחם שנקבע וגזר על המערער עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי צו מבחן ופיצוי למתלוננת. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון התקבל במובן זה שבמקום רכיב המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, הוטל על המערער צו של"צ בהיקף של 300 שעות, בשים לב לאופק השיקומי החיובי.

· בע"פ (מרכז) 38524-11-17 **מולגטה נ' מדינת ישראל** (20.3.18) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה כדי לגנוב. המערער בהיותו שיכור הבחין במתלוננת ברחוב, תפס בצווארה ומשך אותה במעלה הרחוב. שני עוברי אורח ביקשו מהמערער לשחרר את המתלוננת, ובתגובה נטל המערער את התיק של המתלוננת, נמלט מהמקום, הוציא ממנו כסף מזומן בסך ₪ 150 וזרק אותו בסמטה סמוכה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בע"פ 7538/11 **ג'קי גיגי נ' מדינת ישראל** (מיום 21.02.12) המערער הורשע בשתי עבירות של דרישת נכס באיומים ובעבירה של היזק בזדון. בנוסף המערער צירף שני תיקים נוספים, והורשע בין היתר, בעבירות איומים, היזק לרכוש במזיד והחזקת סם לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי הטיל על המערער עונש של 8 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור, למעט קיזוז מהעונש של הימים בהם שהה המערער במעצר.

· בעפ"ג 27596-06-15 **שלמיאב נ' מדינת ישראל** (24.9.15) הורשע המערער בעבירות של היזק לרכוש במזיד בצוואת, תקיפה כדי לגנוב בצוואת, גניבה ועבירות נוספות. המתלוננת הותקפה על ידי מי מהנאשמים בעודה יושבת על ספסל בשוק כאשר אחד מהם משך בחוזקה בתיקה של המתלוננת עד שהתיק נקרע כך שידיות התיק נותרו בידיה, ולאחר מכן שני הנאשמים גנבו בצוואת חדא את התיק רכובים על אופנוע. **בית משפט שלום קבע בעניינו של המערער כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ובין 15 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 9 חודשי מאסר**

עמוד 4

בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 57240-02-13 **מדינת ישראל נ' חטיב** (20.10.13) הורשע נאשם, כבן 19, בעבירות של דרישת נכס באיומים וגניבה שכוונו כנגד שני מתלוננים שונים. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין העבירות שביצע הנאשם **נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, והפעיל שני מאסרים מותנים של 8 ו-6 חודשים, שהיו תלויים כנגד הנאשם, בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שהוטל בגין תיק זה, כך שבסה"כ היה על הנאשם לרצות 15 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מח' ב"ש) 3966-04-15 **מדינת ישראל נ' אלאעס** (1.2.2016) **קבע בית המשפט מתחם ענישה שנע בין 6-14 חודשי מאסר בפועל** בגין עבירה של דרישת נכס באיומים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

בת"פ (מח' י-ם) 26556-12-16 **מדינת ישראל נ' מולה** (17.9.18), הורשע הנאשם, על סמך הודאתו, בעבירה של דרישת נכס באיומים. הנאשם ואחר ניגשו למתלון שעמד ברחוב, לחץ את ידו בחוזקה, תפס בחולצתו, איים שיכה אותו ודרש לדעת מה יש בכיסיו. המתלון בשל חששו מפניו של הנאשם, הוציא את הדברים שבכיסיו והנאשם נטל ממנו את מכשיר הטלפון הנייד. בית משפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט החליט לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום והשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 600 שעות לצד ענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע העבירות נע בין 8 ובין 18 חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות המקרה שבפנינו לא מצאתי לחרוג מהמתחם שקבעתי לקולא או לחומרה ואקבע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם אשר חסכה זמן שיפוטי ואת עדות המתלון. כן שקלתי את נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו והבעת החרטה.

לחומרא שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם (טע/1), הכולל 11 הרשעות קודמות, בעבירות אלימות, רכוש וסמים כאשר הרשעתו האחרונה היא מחודש דצמבר 2018 בעבירות סמים.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 25.6.22.

ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת רכוש או אלימות, ויורשע בגינה.

ג. פיצוי למתלון בסך ₪ 500 אשר ישולם עד ליום 1.5.23. המאשימה תעביר את פרטי החשבון של עמוד 5

המתלונן למזכירות בית המשפט.

ד. התחייבות כספית בסך 2000 ₪ להימנע מביצוע אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה למשך שלוש שנים מהיום.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של ביהמ"ש לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 2000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשעתי בתיק זה למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים.